

Una tempesta a Medinyà

Text > XAVIER CORTADELLAS

Il·lustració > XAVIER ROQUETA

Parlem de les fires dedicades als contes que se celebren a les nostres comarques. Que jo sàpiga, se'n fan tres, a Medinyà, a Palamós i a Sant Feliu de Guíxols. N'hi ha, és clar, a altres llocs de Catalunya: a Tordera, per exemple. Però la de Medinyà és la més antiga del nostre país; aquest any n'han celebrat l'onzena edició i ha sigut un èxit. Un gran èxit. També, la de Palamós. La de Medinyà l'organitza la COCU (Consultoria Cultural), però la iniciativa va ser de Ricard Ferrés. N'he parlat amb Margarida Falgàs, de la COCU. «A l'Ajuntament de fa uns anys hi havia alguns joves a qui va semblar que des de la regidoria de Medinyà havien de fer alguna activitat cultural que prestigiés el nostre poble. I també hi havia el fet que, en un dels seus viatges, Hans Christian Andersen es va aturar a Medinyà.» Sí, l'autor de *L'anequet lleig*, *El soldadet de plom* o *El príncep captaire*.

Ho he buscat a la xarxa: el llibre en què parla de Medinyà es diu *A Espanya*. És clar, a mi tampoc no em sembla que el títol sigui gaire exacte. El cas és que, un cop entrat a l'Alt Empordà, Andersen es troba amb el que ara en diem *una gota freda*. Plou a gavadals. Torrents i rius no engoleixen l'aigua. El país *s'aneга*, com dèiem a l'Empordà. Andersen ja no pot més. S'atura davant de Medinyà, descriu el castell i el poble. No sembla que li acabi de fer el pes. Però, quasi cent cinquanta anys més tard, conèixer aquesta història va fer gràcia. Jo ara no sé si Margarida Falgàs m'ha dit que els ho va explicar l'enyorat Modest Prats o bé Joan Bahí. Potser tots dos. Però és també per aquestes ratlles d'Andersen que se'ls va acudir fer una fira de contes. Poca broma; ja he dit que a Medinyà n'acaben de fer l'onzena edició, la més antiga de Catalunya. Cap a mitjans de maig, cada any, a Medinyà, doncs, hi ha estands de diferents llibreries, editorials i entitats, contacontes, presentacions d'autors, espectacles al voltant del conte, teatre de titelles i menjar saludable al migdia, que preparen alguns dels col·laboradors de la COCU..., o més ben dit algunes col·laboradores, perquè pràcticament totes són dones. També atorguen quatre premis. El de narració oral és en homenatge a Joan Bahí, i el de conte il·lustrat, a Modest Prats. A més, es dona un premi a la millor imatge de la fira i un altre a la millor il·lustració.

A Palamós, organitza la fira del conte l'associació Viu Cultura. «És l'única activitat que fem durant tot l'any», va dir-me Lurdes Galceran. «Ens dona suport l'Ajuntament, Òmnium Cultural i el Servei de Biblioteques de Girona. L'objectiu és promoure la literatura infantil i juvenil a través dels contes i dels àlbums il·lustrats.» Hi participa també l'única llibreria que hi ha a Palamós i altres llibreries de poblacions veïnes. Hi ha, així mateix, estands de diferents entitats i editorials, que, a més, porten llibres per a adults. Com a Sant Feliu o com a Medinyà, d'altra banda. De fet, la gent de la Fira del Conte de Medinyà ha col·laborat activament amb les altres fires. Amb la de Palamós perquè els han donat suport i els han assessorat; amb la de Sant Feliu, perquè van organitzar-la el primer any, després que els ho demanés l'Ajuntament. I una última dada: l'Associació Viu Cultura està formada només per dones. Cap home. A la COCU, ja n'hem parlat. Alguna cosa passa amb els homes que estiguin tan poc disposats a participar en activitats col·lectives. Però deixem-ho. Ni de bon tros soc el més indicat per parlar-ne. Millor acabar escrivint que allò que era una tempesta el dia que Hans Cristian Andersen va passar per Medinyà, cent cinquanta-no-sé-quants anys més tard és un temporal de contes.

La Fira del Conte de Medinyà, impulsada per Ricard Ferrés, és la més antiga del nostre país; aquest any n'han celebrat l'onzena edició i ha sigut un gran èxit